

ства изграждането на рефлексии, усилва детския им усет да разбират по-лесно намеренията и изискванията на възрастните. Това се оказва новост в областта на детската психология и психолингвистика – информация неизвестна, неизследвана в науката. И тя повлия в оценките на световните психолози и психолингвисти за ромските деца.

– Ти си защитавал тези резултати и на международни конференции. На една от тях се срещате с проф. Ивайло Търнев:

„Запознах се с Христо Кючуков в Будапеща по време на конференцията “Ромите в развиваща се Европа”. Впечатлен бях от изнесената информация.

Бях чувал много за него, но не го познавах. Девет години по-късно мога да кажа, че той е един от малкото хора, които не са ме предали и не са ме разочаровали, и в чиято искреност продължавам да вярвам и днес.

За мен Христо е бунтар по дух, страстно и непреклонно борец се срещу неправдата, поради което често “печели врагове”; креативна личност, постоянно търсееща, усъвършенстваща се, образоваща се, твореща; обаятелен лектор, всеотдаен учител за своите ученици.

Със своето творчество и дейност Христо Кючуков е един от най-ярките представители на световната ромска общност. В България той допринесе много за възраждането на ромската култура, език и традиции, за издигане авторитета на ромската общност”.

– Така през 2008-а година тръгваш за Словакия, спечелил си международен конкурс в университета в град Нитра в качеството си на...

–...доцент по ромски език и култура. След година бях вече избран за заместник-директор на Института по ромски изследвания, където работя и досега. Приятно ми е да кажа, че благодарение на работата ми там специалността „Ромски език и култура” получи акредитация в Словашкия университет „Константин Философ”. Отбелязвам и друго вълнуващо за мен събитие – професор Енчо Герганов стана първият български „доктор хонорис кауза” в този